

ಆದ್ಯತೆಗಳೆಂಬ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ

ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬ ಪಾಠವು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಸ್ವಯಂವೆಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ನಾವೆಂದೂಕೊಂಡಷ್ಟು ಸರಳವೇನಲ್ಲ. ಗಡಿಯಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಇಷ್ಟು ಸಮಯವಾಯಿತೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದಷ್ಟು ಸಲಿಸಿನ ವಿಚಾರವೂ ಅಲ್ಲ. 'ಅಯ್ಯೋ, ನನಗೆ ಸಮಯವೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತ ಬೇಸರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, 'ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವರಾಶಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಮಯವೆಂದರೆ ಅದು ದಿನದ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳಷ್ಟೇ' ಎಂಬ ಕಟುಸತ್ಯವೂ ಜೊತೆಗೇ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಬದುಕು ಸಮಯಾನುಸಾರ ಸಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆದ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರ ಸಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸರಿ. ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಮಗಿಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇವೆ ಅಲ್ಲವೇ.

ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿ, ಇವತ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾವು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ: ಮಗನ ಶಾಲೆಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಕಚೇರಿಯ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೇ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು, ಇವತ್ತು ಪ್ರೀಮಿಯಂ ಪಾವತಿಸಲೇಬೇಕು, ಸಂಜೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಒಂದು ಶಾಖಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪಟ್ಟಿ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆದ್ಯತೆಯ ಪಟ್ಟಿಯೂ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮ್ಮನೊಬ್ಬಳ ಆದ್ಯತೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೇ ಸದಾ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಊಟ, ತಿಂಡಿ, ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದರೆ, ನಂತರ ಮನೆಮಂದಿಯ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳೇನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ ಅಮ್ಮ. ಅಪ್ಪನ ಆದ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬವಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ಅಪ್ಪನ ಆದ್ಯತೆಯ ಪಟ್ಟಿಯು ತುಸು ಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಹುದು. ಅಮ್ಮನೇ

ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಹೊಂದಿಸುವವಳೂ ಆಗಿದ್ದಾಗ, ಆಕೆಯ ಆದ್ಯತೆಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ 'ಆದ್ಯತೆ'ಗಳು ಹೇಗಿರಬೇಕು, ಅವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದು ಹೇಗಪ್ಪಾ... ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಯೋಚಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ.

ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆದ್ಯತೆಯೆಂಬ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವೊಂದು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ದೊಡ್ಡವರಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪಟ್ಟಿಯ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಪುಟಾಣಿ ಕಂದನ ಆದ್ಯತೆ ಅಮ್ಮನಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅಮ್ಮನೊಡನೆ ಮಾತು, ಅಮ್ಮನ ಸಾಮೀಪ್ಯವೇ ಕಂದಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆಯ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಅವರು ದೊಡ್ಡವರಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ಯತೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನವಿರುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯೂ ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತದೆ. ವರ್ತಮಾನವು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಷಯ. ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ಸಮಾನರ ಮುಂದೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಆಗುವಷ್ಟು ಋಷಿ, ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಶ್ಲಾಘನೆಯಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ. ಹೀಗೆ ಅವರ ಆದ್ಯತೆಯ ಪಟ್ಟಿಯು ಸಹಜವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳುವ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಲಿಕೆಯು ನಿನ್ನ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಬೇಕು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯು ನಿನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಉತ್ತಮ ಆಹಾರವನ್ನೇ ಸೇವಿಸುವುದನ್ನು ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಈ ರೀತಿಯ ಎಲ್ಲ ಸಲಹೆಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಡ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಂತಹ ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಲಾಭಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದುದಿನ ಅವರಿಗೆ ಈ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದಾಗುವ ಲಾಭಗಳ ಅರಿವಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸರಳ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಸಂಜೆ ಬರ್ತ್‌ಡೇ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹುಡುಗ ಶಾಮ್‌ಪ್ರಿಯನಿಗೆ ಅವನ ಅಮ್ಮ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ: 'ನೋಡು ಶಾಮಾ, ಕೀಕ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತಂಪು ಪಾನೀಯ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣಿನ ರಸ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನೀನು ಹಣ್ಣಿನ ರಸವನ್ನೇ ಕುಡೀ ಪುಟಾಣಿ...' ಎಂದು.

'ಆಯಿತಮ್ಮ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಶಾಮ್ ಹಣ್ಣಿನ ರಸವನ್ನೇನೂ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಣ್ಣಿನರಸ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿಯಾದರೂ ಅವನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಅಮ್ಮನ ನಂಬಿಕೆ. ಆಹಾರದ ಆಯ್ಕೆಯು ನಾಲಿಗೆ ರುಚಿಗಿಂತ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಿತವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಇಂದು.

ಹೀಗೆ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬ ಪಾಠವು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಬಟ್ಟೆ ಖರೀದಿ ಮಾಡುವಾಗ ಆದ್ಯತೆಯು ಹೇಗಿರಬೇಕು, ತರಕಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಯಾವುದನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಮೊದಲು ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದೆಲ್ಲವೂ ಆದ್ಯತೆಯ ವಿಚಾರವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಯಾವುದು ಕೆಟ್ಟದು, ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದೆಲ್ಲವೂ ಈ ಆದ್ಯತೆಯ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in